

SLOVENSKI NAROD.

Izbaia vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t.j. vse administrativne stvari.

Veleposestnikom na Goriškem!

Za skupino veleposestnikov na Goriškem, ki voli dne 8. junija t. l. v Gorici jednega poslanca, ponujajo se nam trije kandidati, vsi trije do sedaj na političnem polju neznani gospodje. Nedvojbeno je, da si moramo moža, kateremu damo kot politično zreli volilci svoje glasove, na tanko vsestransko ogledati. Pričnemo torej s prvim. Gospod grof Rudolf Pace, brat bivšega Goriškega glavarja, kateremu hranijo Slovenci na Goriškem vedno blag spomin, je veleposestnik v Furlaniji; mož je avstrijski patrijot, poštenjak, miren. To je vse, kar bi vedeli o njem povedati in tudi Italijani sami, ki so ga kandidatom svojim imenovali, ne vedo več o njem poročati. Toda mož se je oklenil strogo programa italijanskega društva „Unione“, kojemu je glasilo Goriški „Corriere“, onilist, ki vedno ponavlja, da sta mu Tržaški „Independente“ in „Istria“ najsimpatnejša sobrata (confratelli); list, ki je Slovence na najostudnejši način že napadal in blatil, ter jih še vedno napada; list, ki ne more Goriškemu knezonadškofu odpustiti naglavnega greha, da je rojen Slovenec. Sploh so „Unionisti“ one baže Italijani, ki bi raje trpeli sami največje krivice, nego bi uživali s Slovenci enakopravnost. Ker se jih je g. grof Pace popolnem oklenil, umevno je, da mu mi ne moremo dati svojih glasov.

Drugi kandidat je knez Hohenlohe. Kdo je ta gospod? On je knez, pa ne veleposestnik, mož brez vsakega političnega prepričanja, ki bi po tej nenavadni poti državnega poslanstva rad dospel do kake službe. Nемеc pravi takim gospodom „ein Streber“. — In kdo nam ponuja tega gospoda brez programa in brez političnega prepričanja? Prevzvišeni gospod baron Pretis, gospod dr. Pajer in Ritterjeva družina, dočim okrajni glavar Goriški na nečuvnen način zanj agituje. Z jedno besedo: to je kandidat fakijske opozicije. Gospod dr. Pajer, za katerega smo pred šestimi leti skupno glasovali, ki se je na Dunaji pa le jedenkrat oglašil, pa ne v državnem zboru, temveč pri najvišjem sodišči, ko je zagovarjal v znani pravdi Fitza in Makuca, je

glavni voditelj volilne agitacije za kneza Hohenlohe na italijanski strani, dočim so Ritterji, v zadnji dobi najhujši sovražniki vsemu, kar le po slovanščini diši, in se bratijo raji z najsrajnejšimi Italijani nego s Slovenci, klicali danes nemško gospodo in nekatere od njih odvisne Slovence v pogovor, kako bi nas razdvojili. Da bi ta kandidat zastopal naše interese in blaginjo cele dežele, tega ne trdijo o njem niti njegovi najbližnji prijatelji niti njegovi pokrovitelji, ki imajo z njim le posebne namene. Goriško mesto mora že sedaj tako plesati, kakor Ritterji godejo, a nekateri naši prijatelji bi radi videli, da bi se jim cela dežela pokorila in uklanjala. In ko bi jedenkrat postal knez Hohenlohe deželni glavar — in to je zadnji namen Ritterjeve in Tržaške agitacije —, potem bomo Slovenci in Lahi dobro postljani. To naj za sedaj zadostuje, in kdor ljubi svojo domovino in našo deželico, vé, da ne sme tega gospoda voliti.

Kako stojimo pa z grofom Attemsom? Recimo odkrito, tudi on je na javnem polju nepoznan, po njegovih javnih delih bi ga torej ne mogli soditi. Kar nam pa pri njem dopada, to je njegovo uzorno družbinsko življenje, njegova delavnost, stalnost in neomahljivost v načelih. Njega vežejo stoterne koristi na Gorico in na Goriško, gotovo ne bode spremenil svojega domovja, kar bi se pri drugih lahko zgodilo, in ne svojega prepričanja. Priden, izvrsten in moder gospodar je grof Attems, nesebičen, brez postranskih namenov. Če ne bo on nas vestno zastopal, potem ne vemo, kdo bi nas mogel. On ni iskal poslanstva, ni se usiljeval, temveč še le po mnogem nagovarjanju vsprejel je nerad kandidaturu, kar iz gotovega vira vemo, rekoč, da dolžnost vsacega rodoljuba je, posvetiti domovini svoje moči, ako se to od njega terjaja.

Politično društvo „Sloga“ v Gorici ni moglo torej vestnejšega, pravicoljubivejšega kandidata za skupino veleposestnikov izbrati, nego grofa Attemsa.

Do sedaj smo vedno stali kot skala trdni in jedini za poslanca, katerega smo si izbrali za svojega. Res je, da so nas naše nade varale, kajti nas dosedanji zastopnik v državnem zboru, kateremu so

slovenski veleposestniki do zmage pripomogli, brigal se je za nas in za naše interese toliko, kolikor za lanski sneg; opravičen je vsled tega indiferentizem, katerega opazujemo pri mnogih veleposestnikih na Goriškem, posebno na Vipavskem. Toda pomisliti je, da je naša sveta dolžnost volilne pravice posluževati se, ter naše glasove zjediniti na onega gospoda, od katerega smo uverjeni, da bo po svoji moči delal za materialno in duševno korist cele dežele, ne oziraje se ne na desno ne na levo!

Gospodje veleposestniki! Še druga dolžnost nas veže, da smo jedini in vsi oddamo naše glase grofu Attems, to je dolžnost do naroda in domovine. Ne le slovenski, ampak tudi italijanski narod gleda na nas. Kdo se ne spominja, kako so Goričani lansko leto naše pravice z nogami teptali. Kakšen vrišč je nastal, ko smo hoteli v mesto k blagoslovljenju zastave podpornega in bralnega društva v Gorici, da bi bili za naše novce oni dan slovesno praznovali. Ne bomo-li Italijanom v zasme, ko bi postopal cvet slovenske inteligence ne-jedino, ko bi se mi dali preslepiti od cenih fraz nasprotnikov in prijateljev, ki nas pa le tedaj poznajo, ko nas potrebujejo? In ali bi se narod ne demoralizoval, ko bi videl nejednost, koristolovje mej nami?

Gospoda! vprašajte vse one, kateri — odvisni od višjih gospodov in Ritterjev — hočejo voliti kneza Hohenlohe-a, ali ne bi volili grofa Attemsa, da so slobodni, prosti? Smemo torej za njimi hoditi? Ne!

Da se zjedinito in oklenemo grofa Attemsa in si ga volimo kot poslanca, svetuje torej veleposestnik iz Vipavske doline.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. maja.

Hudo je dirnilo nemške liberalce, da so Dunajski demokrati v 9. okraji postavili barona Walterskirchna svojim kandidatom za državni zbor.

LISTEK.

Potopisne arabeske.

III.

Gospod urednik! Zopet sem Vam premeril lep kos širne ogerske ravnine! In to v teku jednega dneva! Zjutraj sem še pohajkoval po asfaltnih pomostih Peštanskih, a zvečer, ko je solnce zahajalo, bil sem Vam tu doli na obrežji — kalne Bege! . . .

Vem, da se mi čudite, kako da sem mogel ostaviti slavno stolico madjarskega kraljestva baš v onem trenutku, ko se je ondu imela otvoriti deželna razstava, kjer bi se mojim očem ponujala preobilna paša! Da, res je in — baš za to sem odnesel pete! Bal sem se namreč, da bi me pohujšala tista Husarjeva Venera, ki se Vam drži tako leseno, kakor kak vojašk novak! Sirota! kipar jej je prikrojil toli pičlo obleko, da se jej vidi, kako njo zebe! . . . Pravite, da bi mogel romati na Munkacsyovo „Kalvarijo“? Nu da! Ali pomislite: ta pofrancosčeni madjarski Rafael je privoščil domovinski razstavi le mal kos posnetka svojega „Križanja“, tako, da si človek še istega Judeža ogledati ne more, ki na originalu toli obupen beži z Golgate. Sicer pa na omenjeni sliki ne zasledite premnogo svetniških si-

jajev, a profania umetnost ni za nas — pobožne Slovence! . . .

Zavračate me, da so viteški Ogri razstavili ondu ob Palatinovem otoku še marsikako drugo zanimljivo stvar iz svojega narodno-gospodarstvenega življenja! Videl sem, videl, gospod urednik! Ali da se Vam izpovem odkrito: Ves ta madjarski blišč, ki se zdaj tam v Peštanskem gozdiči šopiri, spomina me pri vsakem koraku — bližnje naše domovine in njenega ubožstva in za to sem krenil dalje! Sploh pa sem Vam že zadnjič zabredel nekam predaleč v papriko madjarskega šovinizma, da sem prezrl marsikak nedostatek ter vso bedo, ki se razodeva — v očigled veličastnih mramornih palač — iz porušenih koč po Budimpeštanskih predmestjih . . . Nu, zdaj post festum Vam ne bodem slikal teh žalostnih prikaznij! Vender, predno odidem, podajem Vam še ta-le nasvet: Gospod urednik! Če se bodele kedaj nakanili potovati po madjarskem globusu, nakupite si takoj v Ljubljani, pri našem Oroslavu, vsaj tri kile — voska: potrebovali ga bodele, da si z njim mašite ušesa, kakor lokavi Odisej svojim tovarišem — no, Vi ki ste proučili Homerja, me razumete! . . .

Kar se mene dostaje: evo me zopet na — slovanskih tleh, mej veselimi brati Srbi!

A takó! Zdaj še le opazim, da me gledate

nekako čelarno! Vi ste me namreč zasledovali na poti iz Budimpešte v — Novi Sad, v — pšenico-rodni Banat! Ali oprostite! Ti bahasti Madjari prepredli so Vam svoj (že večkrat omenjeni) globus z železnicami na vse vetrove in poredni izvožček me je zavlekel na drug kolodvor, nego sem se bil namenil jaz! Še le ondaj, ko je vlak že tekel proti iztoku, uvidel sem, da sem izgrešil pravo pot! — A nič ne de! Zdaj sem tukaj in — naposled pridete itak po vsaki cesti v Rim!

Toda, Vi bi radi videli kraje, skoz katere sem pripeljal se doli na blatne Begine obale! No, bodi Vam ustrezno, da-si o prenašnem diru jadnega vlaka nesem videl mnogo več, nego-li madjarska imena dotičnih postaj.

Ko mi je bil blesk in šum razkošne Budimpešte zopet za hrptom in mi je zginol izpred oči Blocksbergov nos, razprostrla se je okrog mene brezmejna ravan, na kateri ni videti niti najmanjšega grička. Nad širno zemljino ploščo se je razpenjal brezkončni nebeški svod, pod njim pa so jadrale neštene trume slikovito zgručenih oblakov. Naš vlak, ko je prisopihal izmej zakajenih železniških skladišč, švigal Vam je kot blisk po ravnem svojem tiru. Razne vasi, s širokimi cestami in daleč vsaksebi razpostavljenimi hišami, vrstile so se mi v dolgih presledkih pred očmi. Mej posamičnimi

Njih listi že kličejo, da je treba napeti vse sile, da pade ta kandidat. Baron Walterskirchen je malo prijaznejši nam Slovanom, kakor drugi Nemci, zato pa je tako vpitje po nemškem liberalnem taboru. Bojé se, da ne bi gospodu baronu pridružil se kaj nemških liberalnih poslancev, kateri bi nasprotovali nemškemu državnemu jeziku, ravno tako, kakor hoče dvorni svetnik Lienbacher okrog sebe zbrati več konservativcev, kateri bodo tudi za nemški državni jezik šli v ogenj. Walterskirchen je jako nadarjen parlamentarec, dober govornik, zato bi utegnil imeti kaj upliva na naše parlamentarne odnose, kar bi škodovalo levičarjem. — Sprva nemški liberalci neso marali za Lienbacherja in njegove pristaše, četudi so se ti poprijeli centralističnih načel. Sedaj se pa vedno večja mej liberalci spoštovanje do Lienbacherja. Mnogo levičarjev na volilnih shodih z veseljem pozdravlja Lienbacherjevo politiko v narodnih vprašanjih. Tako je te dni v Badenu proslavljal Lienbacherja znani Lustkandl. Pa tudi drugi se že navdušujejo zanj, tako da je skoro gotovo, da stopi Lienbacher v novem državnem zboru s svojimi pristaši z levičarji v kako dotiko. — Dr. Rechbauer se je s posebnim pismom poslovil od svojih dosedanjih volilcev Graških. V tem pismu toži, koliko so Nemci zgubili zadnjih šest let. Nadalje se izreka odločno za nemški državni jezik. Konci pa pravi, da so politični boji že obrabili njegove moči, zato pa odstopa od parlamentarnega življenja, ki potrebuje krepkih boriteljev. — Predvčeraj bil je v Pragi glavni shod centralne odbora českih Nemcev. Prišlo je bilo okoli 150 zastopnikov iz raznih nemških okrajev, mej njimi več bivših državnih poslancev. Shodu predsedoval je dr. Schmeikal. Vsprejel se je volilni oklic. Zlasti oni odstavki, ki govorijo o zatiranju Nemcev, in o potrebi nemškega državnega jezika bili so z velikim veseljem vsprejeti. Postavili so se kandidati za razne volilne okraje. Mej zbranimi vladalo je veliko soglasje. Skoro vsi kandidati so se brez ugovora jednoglasno postavili. Eduard Gregor je na nekem volilnem shodu v svojem volilnem okraju razlagal sedanji parlamentarni položaj. Rekel je, da Čehi neso več dosegli, tega so krive čudne razmere na desnici. Desnica se je siliła za vladno stranko, zlasti česki klub hotel je biti bolj vladen, kakor je vlada sama. Hudo je kritikoval nadalje fidejkomisne zakone, ki le škodujejo poljedelstvu.

Ogerski oficijalni list „Budapesti Közlöny“ objavil je zakona o regulovanju Dunava mej Deveny in Radvadom in o uvedeni poštnih hranilnic. Oba ta dva zakona sta velike narodno-gospodarske važnosti.

Vnanje države.

Kakor se govori, misli **Rusija** povišati carino na železno in jekleno ploščevino, ter na železo in jeklo v kosih za 18 kopek na pud. Carina za bakreno žico bode pa znašala 3 rublje od puda. — Nihilizem v Rusiji še ni popolnem zatrt. V noči od 2. na 3. t. m. preiskavali so redarji neko sumno hišo in zaprli jednega moža. Ta se je hudo ustavljal. Ustrelil je jednega policijskega uradnika, jednega žandarskega podčastnika pa teško ranil. — Rusija neki misli osnovati posebno ministerstvo za svoja posestva v Srednji Aziji, podobno angleškemu ministerstvu za kolonije.

Iz Londona in Peterburga prihajajo pojasnenja o **rusko-angleškem** konfliktu. Angleškemu parlamentu predložila je vlada dopisovanja o afganskem mejnem vprašanju. „Ruskij Invalid“ je pa objavil dopisovanja Komarova in Sakrjevskega s kapitanom Yate. Iz teh dopisovanj se pa ničesar ne razvidi, kako sedaj stvari stoje, ker se vsa le tičejo dogodkov pred 30. marcem.

seli razgrinjajo se: zdaj brezkončne njive in nepregledni travniki, zdaj zopet prostrani, z neštevilnimi čredami obsejani pašniki — okrog in okrog brezmejna planota, nad katero so žvrgolela stotera krdele škerjancev . . . Različne, po ravani razvrščene postaje pozdravljale so nas z blagovročnimi svojimi naslovi, kakor na primer: Városliget, Kőbánya, Uellő, Felső-Nyáregyhaza itd. . . Sopotniki, bodi si moški ali ženske, stari in mladi — vse okrog sami divjezroči, arpadski obrazi, da človeka kar groza obhaja! In njihov odurni, trdoglasni jezik — kakor bi kremenje tolkel, bije Vam na ušesa ta večni njih török-mek-tek, da Vam nehote prikipi iz prs „Popotnikov“ vzdih:

„Dežela ljuba, kje ležiš,
Ki jezik moj mi govoriš!“

In vender, gospod urednik: pri vsej svojej odurnosti, oholosti in krutosti, s katero nas odbija — daje nam ta barbarski narod madjarski presvetel vzgled, kako je treba pripomoči svojemu plemenu in jeziku do veljave in slave! Premerite ves širni Magyar-ország, pohodite mesta in vasi — pristen magyar-ember vsprejme Vas povsod in vselej s svojo materinščino, katere Vam ne zataji z lepo kakemu tujčku na ljubo, kakor pri nas vsaka kmet-ska dekla, ko si je dvakrat omočila svoje žuljave roke z — mestnimi pomijami! In kako so Vam ti

Francoska zbornica zavrgla je z 278 proti 122 glasom Huguesov predlog, da bi se pomilostili vsi zaprti politični zločinci. Temu predlogu se je hudo ustavljala vlada in bi bila odstopila, ko bi bil vsprejet. Političnih zločincev je na Francoskem zaprtih sedaj samo 18 in še izmed teh misli vlada priporočati predsedniku republike, da nekatere pomilosti. Ta predlog tedaj ni bil tako nujno potreben, staveli so ga samo zato radikalci, da bi napravili vladi sitnosti.

Večina nemških listov ni nič kaj zadovoljna z vspehi minulega zasedanja **nemškega** državnega zbora. Samo „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ se raduje, da je zbor toliko dobrega dovršil, če tudi je sprva v njem opozicija zmagovala.

Belgijski kralj potoval bode v Berlin. Kakor se govori, hoče se osobno zahvaliti nemškemu cesarju in knezu Bismarcku, da sta s svojim uplivom na konferenci pripomogla, da se je priznala nova kongiška država.

Ako je verjeti poročilom iz **Kitaja**, ima v Pekingju vojna stranka vedno več upliva. Miroljubnost Francoske zmatrajo Kitajci za slabost. Več ministrov miroljubne stranke je že neki prosilo za začasni dopust, ker nečejo biti soodgovorni za dela svojih tovarišev. Sicer je še upanje, da se energičnemu postopanju Francije posreči, doseči mir.

Dopisi.

Iz Trsta 18. maja. [Izv. dop.] „Od prvega tukaj stanuje moj rod“, tako je včeraj očitno in demonstrativno pokazal narod na Adriji, ko se je sešlo nad 3000 oseb v vrtu, „Aurora“, k veliki veselici, katero je priredilo politično društvo „Edinost.“

Kljubu slabemu vremenu bila je udeležba ogromna, vsak prostorček napolnjen je bil do zadnjega kotička. Vrt bil je praznično z mnogobrojnimi zastavami okinčan, vihrale so ponosno slovenske in cesarske zastave „Cikoriji“ in „Iredenti v kljub, da je vsak vskliknil: Kdo more nam kaj? Pevec iz okolice in iz bližnje Doline zbralo se je nad 300 ter peli so vkupaj ali v posamičnih zborih. Veteranska godba svirala je izvrstno, posebno je dopadala potpourri slovanskih napevov. Program bil je obširen, in celo preobširen, 20 točk je vse-kako preveč, makari, da se še tako vrlo proizvajajo.

Petje poslušalo je ljudstvo pazljivo, jednako govornika, društvenega tajnika, pri začetku besede. Odločno je pokazal, da smo tu mi domačini, da je Trst naša zemlja, ter da se zato, kar je dan danes, jedino le našemu narodu zahvaliti mora, ker je bil vedno zvest cesarju. V tej zadevi vlada ni nikdar dvomila nad okoličani, a dvomila je nad meščani. Slednjič zakliče trikrat živio cesarju. Godba zaigrala je cesarsko himno in vsi pevski zbori so jo skupaj peli ter morali ponavljati. Krona veselici pa je bil g. Pogačnik, kateri se je nalašč iz Ljubljane potrudil in pel tri pesni. Vsakokrat, ko je nastopil, zagnetilo se je ljudstvo pred oder, da se ni skoro dihati moglo, ter poslušalo milo petje. Pel je res izvrstno, akoravno je tožil, da se je prehladil, in Slovenci moramo ponosni biti nanj. Dve okoličanki poklonili sta mu lavorjev venec z narodnimi trakovi, ko je tretjo pesen končal. „Edinost“ sme ponosna biti na ta vspeh, ki ni samo moralen, ampak tudi materijalen.

Veselica je trajala do zore v najboljšem redu

in velikanski navdušenosti. Le prerano prišel je čas odhoda, vsak je šel veselega srca na svoj dom z željo, da bi zopet kmalu prilika bila, se jednako razveseljevati. Volilni boj je od dne do dne gorkeji, vse se pripravlja. Cikorija raje bolj na tihem, podkupava nevedno omahljivo ljudstvo. Izdajice domače, kakor je znameniti Primožič v Rojanu, imajo pravo hojko na one okoličane, kateri delajo tlak po mestu, da bi jih pridobili za Cikorijo.

Afera v sv. Križi, pri Sokolovem izletu, ko ondotni okrajni načelnik ni pustil cesarske himne igrati, je v preiskavi. Kakor se govori, zapleten je v to tudi nek magistratni asesor Pimpah, rodod Vipavec, a renegat najhujega plemena. Omeniti je še, da, ko se je himna pela, odkrila se je vsa množica, le okrajni načelnik ne. Take uradnike ima Tržaški magistrat, ki je, kar se lojalnosti tiče še desetkrat slabši od okrajnega načelnika. Potem pa lahko razsodiš, ljubi bralec, pod kako politično oblast spada okolica in v kakem duhu se vrši nje politično in administrativno vladanje.

Po lokalnih laških listih začela se je čudno neumna stvar pisariti, namreč, da je bil v Miramaru nek tujec, ki si je ogledal grad do zadnjega kota in da ga je služno osobje spoznalo po podobi, da je to bil cesar Maksimilijan. Tukajšnje ljudstvo, mej katerim vlada trdna misel, da je cesar Maks še živ, veruje zdaj bolj, kot ne, da je moral on biti in noben drugi. To je baje najprvo nek nemški zunanji list prinesel in potem pograbilo je to kost domače novinarstvo, da se okoristi, kajti nobena baba ni bila tisti dan brez časnika, kamor si šel, povsod si naletel na čitanje senzačne te novice.

Iz Brežic 17. maja. [Izv. dopis.] Pretečeni četrtek bila je tukaj birma. Pripravljalo se je že dlje časa marsikaj za ta slovesni dan. Gosp. dekan Stoklas pustil je mestno farno cerkev prav ukusno malati (fresco), za kar smo mu vsi zelo hvaležni. Tudi marsikatero drugo olepšavo dobila je pri tej priložnosti omenjena cerkev.

Mesto bilo je za prihod škofov prav lepo okrašeno z zastavami, cveticami, mlaji itd. Bilo je vse prav praznično. Imeli smo tudi priliko, slišati prekrasno, izborna petje pri škofovi sv. maši. — Kakor sem slišal, bile so kompozicije Greitha, Kotheja, Nedveda in dra. Witta. —

Postavili so se jedenkrat gospodje na noge, bilo jih je 17. Navadno pel je pri takih izimnih priložnostih mešani zbor. A povem Vam, da so se gospodje zares postavili; to so bili krasni glasovi! Prvi tenor — kot solist — gosp. pl. Vistarini, pel je krasno, globoko v srce segajoče. Tak izvrsten tenor se redko kje sliši, a v Brežicah se še nikdar slišal ni. A tudi drugi glasovi bili so izvrstno zastopani po gg.: dr. Firbas, Marin, Moric, Munda, Ornik, Slanec, Šetinec itd. Pelo se je izborno natančno! Posebno zaslugo pa ima pri tem petji znani izvrstni, zelo nadarjeni pevovodja, gosp. nadučitelj Račić iz Čateža. Škoda zanj, da ima za svojo izobraženost, za svoj talent in pridnost tako nepri-merno službo, t. j., da ni v velikem, ali pa vsaj v kakem manjšem mestu, kjer bi lahko svoje moči in svoj talent porabil. Vemo, da je mnogo učiteljev,

ljudje ponosni na svoje narodne šege in običaje, od poslednjega czikoša gori do najbogatejšega magnata, dokazuje Vam to, da se isti „czardasz“ pleše istotako na parketu aristokratske dvorane, kakor na prstenih tleh borne, na samotni „puszti“ stoječe „czarde“, kjer se je porodil!

A mi Slovenci in Slovani v obče — gospod urednik! bolje, da ne govoriva o tem, ker v nasprotnem slučaju bi naju Vaši zlogledi „Matevžki“ proglasili fanatičnima panslavistoma! . . .

Vidite, pri svojem slavonspevu narodni samosvesti madjarski sem prezrl, da se je v tem spre-menila pokrajinska scenerija! Naš čili „naglič“ nas je privedel namreč v — Czegled, prijazno mesto s svetlimi hišami in visokostasnimi zvoniki ter z vitkimi tovarniškimi dimniki sredi cvetočih vrtov in košatih drevoredov. Okrog mesta po vsem širnem polji so prekrasni nasadi: slivje in razno drugo ovočno drevje — vse obsipano z bujnim, pisanim cvetjem, katerega medene vonjave je laskajoč vspomladni vetrič raznašal po mehkem vzduhu . . . In mej tem, v dolgih vrstah nasejanim drevjem razgrinjajo se Vam — pomislite, tu doli na planem polji! — solnčni vinogradi, razorani v ozke ogone, in po brazdah Vam zorevajo ona sloveča ogrska vina, po katerih dleska z jezikom i marsikak Vaš — lep-sloven Turek . . .

Od Czegleda naprej teče Vam vlak većinoma mej enakimi vinogradi, da se Vam vidi, ko da se vozite po vinorodni Campagniji italijanski!

In zopet se Vam ponuja ugodna prilika za občudovanje sladkoglasnih krajevnih imen madjarskih — menda zadostuje, da Vam navedem samo kake tri, četiri in sicer: Zsállások, Nyársapát, Fekete, Kecskemet . . .

Ad vocem Kecskemet! Ondu so baje najpristnejše in najlepše Madjarke, mej katere se hodijo ženit vsi oni ogrski vitezi, ki se boje, da bi jim slavno hunsko ime ugasnilo brez naslednikov! Da-li je pa to res, na to ne morem priseči: relata refero! . . .

Po dolgi vožnji prikaže se nam svetlo mesto Szegedin, katero je v spomladi 1879. leta poplavlila preširna reka Tisa. Neizmerna škoda te grozne povodnji se je zdaj sicer popravila; porušene hiše so znovič vzgrajene in mesto s trdnimi jezovi zaščiteno pred zlohotnimi Tisinimi navali. Ali lepo mesto, da si ima okoli 75.000 prebivalcev, ne more si nič prav opomoči: blizu tretjina stanovanj je praznih in, kakor ste slišali, zadela je nesrečne Szegedince nedavno zopet bridka nezgoda: prekrasno, novozidano gledališče, pri katerega otvorenji je bil svoj čas sam presvitli cesar, zgorelo jim je namreč pretečeni mesec do golega zidovja!

ki imajo prav mastne službe, pa — prazne glave. Bilo bi toraj na prostoru, da bi se temu gospodu kak boljši prostor na Kranjskem preskrbel.

Videli smo pri tem izvrstnem petji lep sad trdne volje; toraj gospodje, nadaljujte, ter nastopite v kratkem, pa — v kaki dvorani. Hvala Vam vsem prav prisrčna, na svidanje! —s.

Iz Svibnjega 16. maja. [Izv. dop.] Vreme imamo pri nas prav slabo, ker zmiraj dežuje. 12. t. m. padlo je bilo po visocih hribih precej snega, za tem pa je sledila slana tudi po dolinah, a škode vendar ni prouzročila. Sadje kaže lepo, posebno črešnje so jako polne, in tudi v vinogradih se trta lepo razvija. Ali, žalibog, slaba letina pa se je pri nas začela za gozde, ker jih je začel železni črv spodjedati. Ako bode še dalje tako šlo naprej, bodo naši hribi kmalu kraškimi podobni in bode potem slavna vlada morala skrbeti za pogozdovanje. Letos so začeli naši sosedje z gozdi delati, da je groza: sekajo hosto kar od kraja in to vse za črno oglje, ki je potem prav po slepi ceni prodajajo največ v Trst. Mej dotičnimi gospodarji so pa še celo taki, kateri bi imeli proti tej nezgodi v prvi vrsti sami postopati ter strogo na to paziti, da se gozdi preveč ne pokončavajo.

Zelo bi bilo želeli, da bi se organi varnostnih oblastev na § 4 gozdnega zakona od 3. decembra 1852 bolj strogo ozirali.

Domače stvari.

— (**Gospodom volilcem Ljubljanskim!**) Danes zvečer ob 7. uri je v mestni dvorani javni volilni shod, da se določi kandidat za državnozborsko volitev. Ker je stvar važna, naj bi udeležba bila važnosti primerna.

— (Shod zaupnih mož Ljubljanskih) bil je včeraj zvečer v Čitalnični dvorani. Predsedoval je g. cesarski svetnik Murnik. Razgovor bil je o kandidaturi v Ljubljani in sklenilo se je jednoglasno volilcem predlagati g. grofa Hohenwarta kandidatom za državni zbor.

— (Presvetli cesar) podaril je za opravo pravoslavne cerkve v Stojdragi na kranjski meji 200 gld.

— (O volilnem gibanju.) Včeraj smo priobčili brzojavko, da je v Hrenovicah propal dr. Šterbenec. Kakor povzamemo prijateljskemu pismu, bil je volilni boj hud, udeležba pa ogromna, kajti pristaši Strbenčevi dobili so po 69 glasov, pristaši dra. Dolenca pa po 80—89 glasov. Pri prvotni volitvi se redkokdaj snide toliko volilcev. — Iz Vipave dobili smo včeraj brzojavko: „Pet voljenih odločno za Obrezo“. — V občini Kal je 5 volilnih mož, po računu „Slovenčevem“ 3 za Obrezo, 2 za dra. Dolenca. — „Slovenec“, pismo o volitvi v Št. Petru, ne more prikrivati svoje razjarjenosti na neugodnem izidu za Obrezo. Da bi si svojo sveto jezo ohladil, pripoveduje o učitelji, ki je iz jedne same vasi „po skrivnih potih pripeljal okolu 40 mož na volišče in odločil zmago“. To vendar malo preveč po ovadbi diši. — V Šent Petru pri Rudolfovem bilo je v soboto izvoljenih 5 volilnih mož, vsi za Pfeiferja.

Pri odhodu s Szegedinske postaje zaslišal sem zopet — prve slovanske besede! Bili so nekateri Srbi, ki so se vračali s sejma. Kako mi je zaigralo srce pri teh milih glasovih, tega, gospod urednik, Vam ne morem dopovedati! Jednako čuvstvo je menda prešinilo brižno mater Hagar tam v arabski puščavi, ko jej je zazvenel na uho šum hladnega izvora, s katerega vodo je oživila o žeji umirajočega sina Izmaela! —

Ob treh popoldne smo dospeli v Veliko Kikindo. Tu se železnica razdeli v dve panogi: jedna na iztok v Temešvar, druga proti jugu v Veliki Bečkerek. Da sem se jaz odločil za poslednjo progo, pritrtili mi boste radi, ker veste, kam sem namenjen.

Velika Kikinda Vam je sicer preprost trg, jedni pravijo, da je le vas; ali spoštljivo se jej boste odkrili, če Vam povem, da ima okolu 25.000 prebivalcev in da se nahajajo v njej kmetje, ki so — milijonarji. In kar je glavna reč: Velika Kikinda je slovanska, oziroma srbska, da si jo ljubeznjivi Madjari prekrščavajo v Nagy-Kikindo!

Od ondod tekkel je vlak po širni ravani, mimo raznih lepih srbskih vasij s pomadjarjenimi imeni, kakov na pr: Török-Uj-Becse, Mellenze, Ellemér ter nas naposled o polu sedmih zvečer [privedel v — Veliki Bečkerek, ki je zadnja postaja iste železniške proge.

— (Dolenjska železnica.) Konsorciji se je precej, ko je dobil koncesijo za trasovanje, obrnil do trgovinskega ministerstva s prošnjo, da pripomaga pri začetnem delu. Vsled te prošnje prišel je včeraj z Dunaja v Ljubljano g. vladni svetnik Dostal, odposlan od trgovinskega ministra, da se je dogovarjal s konsorcijem. Obljubil je, da pridejo po Binkoštih štirje državni inženirji merit železnico ter da se bo potem izdelal načrt. Stroški za pričetna dela se bodo pokrili iz podpore dovoljene od lanskega deželnega zbora in doneskov od konsorcija in strank.

— (S Krasa) se nam piše: V 19. listu „Novic“ 13. maja 1885 čitamo v članku „Čviček:“ „danes prodaja Krašovec svoj teran komaj po 20 gld. hektoliter“. Prosimo g. G. Pirca naj nam pove, kje se dobiva teran po tej ceni, ker radi bi ga kupili. Naš teran prodajamo sedaj od 30—40 gld. hektoliter, najboljšo robo še dražje. Pogrejte, kako lahko pomorete Kraševcem do blagostanja! Le bolj vestno, g. strokovnjak. Poprej se poučite, potem pa pišite. Več posestnikov.

— („Dolenjskih Novic“) izšla je 10. številka. Vsebina: O važnosti gozdov. (Spisuje Anton Kupljen). — Metodova slavnost — slovanska slavnost. — Nekaj o živinoreji na Dolenjskem. — Slovenci, kako bomo volili? — Kaj je novega? — Dopisi. — Domače vesti. — Razne vesti. — Smešnice. — Uganke.

— (Konfiskacija.) Včerajšnjega „Slovenca“ so zaplenili zaradi domače vesti z naslovom: „Sv. Križ pri Proseku“, v kateri se je kritikal znan dogodek pri izletu Tržaškega Sokola.

— (Jenkov „Naprej“) preložen je na angleški jezik. Za prelogo sta skrbela angleški pisatelj Alfred L. Hardy in naš rojak And. Jurtela. Popolni angleški naslov je: „Naprej zastava Slave! (With Slava's banner, forwards!) the Slovenian National March, or Patriotic Chant of the Slovenes, the South-Slavonic people of the provinces of Carniola, Carinthia, Styria, and Istria, etc in the Austrian Empire. The Music by the Slovenian composer Davorin Jenko. The Words by the Slovenian poet Simon Jenko. Re-arranged as a solo for the Pianoforte, with interlinear English version by Andrej Jurtela and Alfred L. Hardy. London 1885.

— (Dolenjsko pevsko društvo) napravi na binkoštni ponedeljek dne 25. t. m. izlet k Zorku v Kronovo.

— (Nenavadna kupčija.) H krčmarju blizu Ljubljane, ki je imel 4 prašiče na prodaj, pride mesar in vpraša, po čem bi prodal prašiče na vago. „Veš kaj, pravi krčmar, prvih šest centov ti dam zastonj, kar bo pa čez, pa plačaš stari funt pa 1 gld. 50 kr.“ „Dobro, mož beseda“ odvrne mesar, že velja!“ Prodajalec in kupec sežeta si v roke in slednji odšteje krčmarju kot zadatje (aro) 30 gold., Ves vesel odide potem mesar domov, misleč si, ta bode dobra, šest centov dobim kar zastonj. A čimdalje je premišljeval, tembolj jel je dvojiti o svoji kupčiji in naposled mu je kar vroče prihajalo in skrbeti ga je začelo, da celo noč niti spal ni. Zjutraj rano hiti h krčmarju in mu ponudi, da bi

Veliki Bečkerek Vam istotako ne uživa mestne časti, da-si ima v širnem svojem področju 20.000 stanovnikov. Stoji Vam na obestranskem obrežju reke Bege, ki se vije skoz mesto od severa na jug ter se doli pri Titelu izliva v Tiso. Mesto ima prostrane ulice z jako širokimi cestami, katerim so ob straneh nasajeni drevoredi. Hiše so večinoma, zlasti na konci vsake ulice, pritlične; poslopja z jednim nadstropjem so le na glavnem trgu in v njega obližji, po znamenitnejših ulicah, dočim so dvonadstropne zgradbe redka prikazen. Tu so Vam i cerkve vseh različnih veroizpovedanj: jedna katoliška na glavnem trgu, dve ali tri pravoslavne in jedna luteranska; da ima tudi „izvoljeno ljudstvo“ ondu svojo sinagogo, je naravno. Saj Vam pa tudi kar vse mrgoli po Bečkereku teh krivonosih Abrahamovih sinov, tako da ste vedno v nevarnosti, da ne obvisite na kakej židovski kljuki.

Okrog Bečkereka je vse ravno, kakor na mizi. Tu še le prav spoznate, koli neznatna stvarica je bore človek na širnej zemlji! Glejte! nekaterekrat sem se bil zagnal iz mesta vun v svobodno raván, pa sem vsikdar uvidel, da tukaj z svojimi makari še toli elastičnimi nogami ničesar ne opravi. Naposled se domislim, da bi se nemara z zvonika videl barem kos okolice. Hajdimo gori! O da ste, gospod urednik, bili i Vi na zvonikovi terasi!

kupčijo razdrila. A krčmar neče o tem niti čuti in smiJoč se, pravi: „Kar sem prodal, sem prodal“. Mesarju je pri tem še bolj vroče prihajalo, naposled pa se je odločil in pustil zadatje. In prav je imel, kajti vsi 4 prašiči tehtali so nad 9 centov. Torej bi bil moral mesar, dasi je bilo 6 centov zastonj, vendar zanje plačati nad 450 gld.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 19. maja. Po „Standardu“ je glavna težava zaradi afganske meje Zulfikar, kateri bi emir rad za Afganistan pridobil, dočim ga vojaška oblastva ruska za Rusijo zahtevajo. Govori se, da zahteva ruska vlada, ker je več angleških častnikov v Heratu navzočnih, politiškega ruskega agenta v Kabulu.

Napoli 19. maja. Včeraj zvečer na Vezu zopet močnejši izbruh proti Pompeji.

Beligrad 18. maja. Bivši minister Ristić umirovljen. — Kralj izročil je, dokler bode odsoten, vladno oblast ministerstvu.

Dunaj 18. maja. Še vedno dohajajo poročila o nezgodah za zadnjega viharja. Dosedaj je konstatovano, da je 9 ljudij poginilo.

Pariz 18. maja. Viktor Hugo nevarno zbolel. Bati se je, da pride do skrajnega.

Razne vesti.

* (Ženska — c. kr. avstrijski državni uradnik.) Ženske bi se dandanes po pravici ne smele pritoževati, da se jim krivica godi, ako imajo le dovolj zmožnosti in nekoliko sreče, dosežejo zastopnice krasnega spola lahko vse, — še celo dostojanstvo c. kr. državnega uradnika. Tako nam poroča Dunajski uradni list z dne 16. t. m. naslednje imenovanje: „Minister za uk in bogočastje podelil je do sedaj s pogodbo nameščenej ravnateljici strokovnjaške šole za umeteljno vezenje na Dunaji gospej Emiliji Bachovej službo in pravice stalnega državnega uradnika 8. dijetnega razreda ter razveljavil prejšnjo pogodbo s 1. julijem t. l. Če povemo, da bo ravnateljica počenši s 1. julijem t. l. dobivala letne plače 1400 gld. in aktivitetne doklade 600 gld. tedaj vkupe 2000 gld. in da znašati petletnici v 8. razredu 200 gld., je opravičen naš vsiklik: „Mein Liebchen, was willst du noch mehr?“

prinaša v 10. številki sledečo vsebino: Davorin Jenko. (S podobo.) Spisal —r. — Hrepenenje. Pesen. Zložil Osamelec. — Janez Solnce. Zgodovinska novela. Spisal dr. Ivan Tavčar. (Dalje.) — Iz sazavskih letopisov. Zgodovinski roman. — Česki spisal Václav Beneš Třebizský, poslovenil —l—r. (Dalje.) — Troja slava. III. Hrvatska petindvajsetletnica. Spisal Andrej Fekonja. — O prirejevanji dosedanje naše literature za ponatis. Spisal France Podgornik. (Dalje.) — Volitev po dolenjskih mestih. — Naše slike. Cerknisko jezero. — Pogled po slovanskem svetu. Slovenske dežele. Ostali slovanski svet. — Razne novice.

Bilo je milo in vedro vspomladno jutro in nedeljski mir se je razlejal nad cvetočo zemljo. V širnem okrožju se je razprostiral ves Veliki Bečkerek pod menoj. Vzgrajen Vam je, kakor sploh vsa mesta in sela tu doli na ravnini, jako na široko; prostrane ulice, mej katerimi so nasajeni košati perivoji raztekajo se mu v nedoglednih perspektivah v brezkončno planoto. S početka mi je pogled obvisel na velikanskih letanicah tega ali onega mlina na veter, katerih je vse polno po mestni okolici; potem se mi je zibal nad plodovitimi njivami, po katerih so se zdaj razgrinjale preproge rumeno cvetoče repice; naposled pa mi je vsplaval svoboden po vsem brezmejnem okrožju in glejte! — daleč tam doli na skrajnem južnem obzorji prikaže se mi sinji lok neke gore. „To je gora-Avala, onstran Belega Grada!“ pouči me uljudni zvonikar. „In višje tu gori proti jugo-zapadu vidi se menda rob — Truške gore“, pristavi mož, videč, da se mi okó ne more ločiti od omenjene srbske gore, katera mi je vzbudila goreče hrepenenje po blaženi domovini prekrasnih narodnih pesmij. . .

A čujte! Zvon me vabi k — prvi pravoslavni maši! Zatorej; z Bogom, za danes!

V Velikem Bečkereku.

Prostoslav Kretanov.

Narodne-gospodarske stvari.

Cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo za Spodnji Štajer

imelo je 10. t. m. v Št. Juriji ob juž. železnici svoj redni občni zbor. Udeležba bila je prav dovoljna. Predsednik g. dr. Gust. Ipavic bil je po svojem poklici kot zdravnik zadržan, moral se je odločiti k nekemu bolniku, zato odpravi in vodi zborovanje podpredsednik g. vitez Berks, graščak na Blagovni.

G. nadučitelj Vučnik na kratko objavi poročilo zadržanega g. predsednika. Iz tega povzamem le to, da je društvo letos na razne kraje po Spodnjem Štajerji razdelilo 14.300 divjakov in toliko cepičev — brezplačno; primerno največ jih je dobila domača fara.

Iz poročila blagajnika g. Praunseisa je razvidno, da društvo stoji materialno na trdnih tleh.

Namesto g. Fr. Lenčeka iz Blance, ki je telegrafsko naznanil, da je zadržan, prevzel je g. J. Rupnik, nadučitelj in jako praktičen sadjerejec v Št. Lorenci pod Prežinom, govor o sadjereji. Njegove besede so vidno segale posebno kmetovalcem do srca; to so pričala mnoga povpraševanja od omenjene strani za svet v raznih zadevah, tikajočih se sadjenja in požlahtnenja dreves.

Podpredsednik g. vitez Berks se v imenu društva gospodniku g. Rupniku prav toplo zahvaljuje, kar mej navzočnimi z navdušenim odobravanjem odmeva.

G. Rupnik potem opomni, da je ravno danes 10. maja 3 leta, kar se je njegova visokost prestolonaslednik cesarjevič Rudolf, kojega ime ponosno sme imeti naše društvo, slovesno poročil z visoko princezino Štefanijo, koje ime sme nositi naš sadjerejski vrt; on se spominja tega srečnega dogodka, želeč jima srečo in blagoslov božji. Navdušeni „živio“ bil je odgovor navzočnih.

Po odboru nasvetovana razstava sadja meseca oktobra tukaj v Št. Juriji se vsprejme.

Isto tako se po odboru nasvetovana podpora Makelski podružnici 30 gld. dovoli, potem ko je društveni tajnik g. Jarc stvar vsestransko pojasnil in priporočal, in ko je tudi blagajnik g. Praunseis to podpora prav toplo na srce položil.

Po odboru nasvetovana spremenitev društvenih pravil, „da se odbor tako pomnoži, da dobi zastopnike iz vseh večih okrajev“ — se tudi soglasno vsprejme.

Na predlog nadučitelja g. M. Obrskega s Ponikve se stari odbor voli v novič. G. nadučitelj Obrski se odboru zahvaljuje za izvrstno vodstvo in marljivo delovanje.

G. vitez Berks se v imenu odbora zahvali za priznanje in oblubi nadalje, da bode društvo delovalo po vsej svoji moči na povzdigo sadjereje.

Kmetovalec Janez Oset (iz Hruševca) in več drugih želi pojasniti in pouka v raznih slučajih pri vzgojevanji sadja, na kar sta prav prijazno odgovorila g. Rupnik in g. vitez Berks — seveda vse v domači slovenski besedi.

Potem se zborovanje sklene. — Pristopilo je društvu več novih udov.

Ko se je predsednik g. dr. Ipavic povrnil, bilo je zborovanje končano, vendar pa je bilo še mnogo društvenikov navzočnih; soglasno se sklene odposlati sledeči telegram:

Seiner kaiserlichen Hoheit Erzherzog Rudolf, Kronprinzen von Oesterreich.

Wien.

Die Generalversammlung des Kronprinz Rudolf Obstbauvereines für Untersteiermark wagt es zum heutigen Festtage die ehrfurchtsvollen Glückwünsche zu unterbreiten.

St. Georgen, Südbahn.

D. Ipavic,
Direktor.

Na to smo dobili brzogovorni odgovor:

Laxenburg, Hof.

Secretariat Sr. k. und k. Hoheit Kronprinz Erzherzog Rudolf an

General Versammlung Kronprinz Rudolf Obstbauverein

St. Georgen, Südbahn.

Seine kais. Hoheit Kronprinz danken für die Kundgebung Ihrer loyalen Glückwünsche.

I. H. A.

Spindler,
Oberst.

Toliko ob kratkem o gibanji „Cesarjevič Rudolfovega sadjerejskega društva za Spodnji Štajer“.

Valentin Jarc,
tajnik.

Čudna v tej deželi razsajajoča bolezen.

Kakor tat po noči, tako nepričakovano nas napade. Mnogo ljudij čuti bolečine v prsih in na straneh, včasih tudi v hrbtu; utrujeni in zaspani so ter imajo slab okus v ustih, zlasti zjutraj; nek masten slez nabira se njim na zobeh; jedi njim ne diše, v želodci čutijo neko težo in včasih tudi utrujenost, katere ne potolaži uživanje jedij. Oči upadejo, roke in noge postanejo mrzle in mastne; čez nekaj časa začne se kašelj, s prva suh, čez nekaj mesecev pa z zelenkastimi izmečki; dotičnik čuti se vedno zaspalega, spanje ga ne okrepeča; potem je nervozen, razdražljiv in nevoljen, slabe slutnje se ga polastujejo; ako hitro ustane, vrti se mu v glavi; v črevih se mu zapira, koža je včasih suha in vroča, kri se mu zgošča in zaostaja, beli del očesa porumeneva; skalnice je zmirom manj in ima temno barvo in če se dolgo stati pusti, zgosti se na dnu; pogostem se vzdiguje, pri čemer čutimo včasih kiseli, včasih sladki okus, in katero spremlja bitje srca; vid pojema, pege se kažejo pred očmi in človeku se zdi, da je truden in slab. Te prikazni se prikazujejo druga za drugo in skoro tretjina te dežele boleha za jedno ali drugo obliko te bolezni. Zdravniki te bolezni pogostem prav ne spoznajo, kakor skušnje uče; jedni jo zdravijo, kakor bolezen jeter, drugi kakor dyspepsijo, drugi zopet kakor bolezen obistij itd., ne da bi bilo treba kako tako zdravljenje, ker „Shäker-ekstrakt“ pomaga popolnem v vsakem slučaju te bolezni. To izvrstno zdravilo dobi se v vseh spodaj navedenih lekarnah. (145—4)

Osobe, kojim se zapira, trebajo „Seigel-ovih omehčilnih pil“ (Abführ-Pillen) v zvezi s „Shäker-ekstraktom“. Seigel-ove omehčilne pile ozdravijo zaprejte, odpravijo mrzlico in prehlad, glavobolje in zlatenico. To so najvplivnejše, najpripravnejše in najdovršenejše pile, katere so se že kedaj napravile. Kdor jih je kedaj poskusil, bode jih gotovo dalje rabil. Vplivajo počasi in brez bolečin.

Cena 1 steklenici „Shäker-ekstraktu“ gld. 1.25, 1 škatljici „Seigel-ovim omehčilnim pilam“ 50 kr. Lastnik „Shäker-ekstrakta“ A. J. WHITE, Limited, 21 Farringdon Road, E. C. v Londonu.

Zastopnik in korespondent ter glavni razpošiljavec: JANEZ HARNA,

lekar „Pri zlatem levu“, Kremsier, Moravsko. Dobi se v sledečih lekarnah: Ljubljana: J. pl. Trnkoczy. Idrija: Warto. Metlika: F. Wacha. Radovljica: A. Roblek. Novomesto: D. Rizzoli. Kamnik: Močnik. Vipava: Kordas. Celovec: P. Birnbacher, J. Nussbaumer. Beljak: Dr. Kumpf. Breze: Aichinger. Hermagor: J. Weth. Trbiž: J. Siegel. Wolfsberg: J. Huth. Gradec: F. Ks. Gschillay „pri sv. Ani“. Maribor: W. König, J. Noss. Celje: Kupferschmitt, Marek. Bruck na M.: Langer. Gleichenberg: Dr. Fürst. Konjice: Pospisil. Kindberg: Pezledrer. Leibnitz: Russheim. Ljubno: J. Pferschy. Ptuj: Behrbalk, Eliasch. Rottenmann: F. Illingov naslednik. Stainz: V. Timouschek. Weitz: C. Mally. Trst: J. Dr. Faraboschi „al Camello“. Gorica: D. Christofolletti. Novigrad: Gionović. Sušak pri Reki: Wertheimstein. Spljet: Tocigl. Zader: N. Androvič in skoraj v vseh lekarnah drugih mest v monarhiji.

Eksekutivne dražbe.

(Iz uradnega lista.)

1. eks. drž. pos. Matije Zorža s Slapa, 1146 gld., 17. julija v Vipavi. 3. eks. drž. pos. Jurija Bergoča iz Trna, 21. julija v Postojni. 3. eks. drž. pos. Josipa Sedmaka iz Nadajnega sela 17. julija v Postojni. 1. eks. drž. pos. Andreja Zeleta iz Nove Zice 2253 gld., 3. julija v Postojni. 1. eks. drž. pos. Lovra Ovjača iz Šmartna pod Šmarno goro, 200 in 90 gld., 30. maja v Ljubljani. 3. eks. drž. pos. Matije Plut iz Božakovega 20. maja v Metliki. 1. eks. drž. pos. Matevža Korošca iz Gorenje Otave, 1525 gld., 13. junija v Loži. 1. eks. drž. pos. Matije Modica iz Bloške Polje, 1640 gld., 13. junija v Loži. 1. eks. drž. pos. Antona Čepirila iz Kala, 440 gld., 30. junija v Postojni.

Tuji:

17. maja.

Pri Stoun: Stubenvoll z Dunaja. — Steinhardt iz Grada. — Pollak z Dunaja.

Pri Matič: Dostal z Dunaja. — Baumgartner iz Grada. — Schopet, Wenier z Dunaja. Pri avstrijskem cesarji: Klein z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
18. maja	7. zjutraj	734.53 mm.	8.8° C	sl. svz.	obl.	25.00 mm.
	2. pop.	733.41 mm.	15.8° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	733.23 mm.	9.4° C	sl. jz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 11.5°, za 3.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 19. maja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 30 kr.
Srebrna renta	82 " 75 "
Zlata renta	107 " 80 "
5% marena renta	98 " 20 "
Akcije narodne banke	859 " — "
Kreditne akcije	287 " 70 "
London	124 " 45 "
Srebro	— " — "
Napol.	9 " 85 1/2 "
C kr cekini	5 " 84 "
Nemške marke	60 " 85 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 125 " 75 "
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 171 " 75 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107 " 75 "
Ogrska zlata renta 4%	97 " 65 "
papirna renta 5%	92 " 55 "
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104 " — "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114 " 75 "
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 " — "
Prior. obliq. Elizabetine zapad. železnice	112 " 50 "
Prior. obliq. Ferdinandove sev. železnice	106 " — "
Kreditne srečke	100 gld. 175 " 75 "
Rudolfove srečke	10 " 18 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 100 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	213 " — "

K svečanosti v Postojnski jami

pelje

Binkoštni ponedeljek 25. dne maja t. l. ob 9. uri 45 minut

posebni vlak
iz Ljubljane v Postojino.

Jama bode ta dan v glavnih prostorih z električno razsvetljavo in razen tega še s 140 mnogoročnimi svečniki in 40 svetilniki razsvetljena.

Voznina za tja in nazaj z ušteto ustopnino za v jamo znaša:

v I. razredu gld. 7.20, v II. razredu gld. 5.45 in v III. razredu gld. 3.60.

Vlak odhaja nazaj v Ljubljano zvečer ob 8. uri 30 minut. — Vozni listi se izdajajo pri blagajnici za osebe južne železnice do kratko pred odhodom vlaka.

G. Schröckl-ov

(290—2) koncesijonirani l. Dunajski potniški bureau na Dunaji.

IVAN LAPAJNE v KRŠKEM

je izdal sledeče

knjige in knjižice
za ljudske šole in učitelje:

a) Praktično metodiko	cena 80 kr.
b) Prvi poduk	" 60 "
c) Fiziko in kemijo	" 60 "
d) Prirodopis	" 56 "
e) Zemljepis	" 26 "
f) Geometrijo	" 24 "
g) Malo fiziko	" 23 "
h) Domovinoslovje	" 20 "
i) Pripovedi iz zgodovine štajerske	" 6 "
j) Opis krškega okrajnega glavarstva	" 30 "
k) Zgodovino štajerskih Slovencev	cena 1 gld. 20 kr.

Isti pisatelj ima v zalogi tudi razne pisanke in risanke, potem:

maši slovenski zemljevid kranjske dežele z deli sosednih kronovin	cena 1 kr.
ter slovensko-nemški zemljevid Avstrijsko-Ogerske	" 1 "
in zemljevid Krškega okraj. glavarstva	" 5 "

Za blagovoljni ozir.

Visokočastitim dosedanjim gostom in p. n. gospodom tujcem ter p. n. občinstvu usojam se uljudno objaviti, da sem zopet sam v svoje osobno vodstvo prevzel

hotel in restavracijo

pri

„BAVARSKEM DVORU“

na Dunajskej cesti št. 23,

samo tri minute oddaljeno od postaje južne železnice.

Cene sobe, izvrstne gorke in mrzle jedi ob vsakem času dneva, dobra mizna vina, pristni kraški teran, pravi recer, Koslerjevo carsko pivo (samo 10 kr. pol litra).

Zagotovljajoč najsolidnejšo postrežbo, priporočam se za mnogobrojni obisk.

Z velespoštovanjem

Janez Hafner.

(292—2)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Deželna

Rogaška

slatina.

Tempeljski in Styria-vrelec.

Uspešni lek za želodčne bolezni.

Z vinom mešana prijetna hladilna pijača. (125—6)

Dobiva se pri g. Mih. Kastner-ji, kateri tudi pri gg.: Josipu Fabian-u, C. C. Holzer-ji, Peter Lassnik-u, J. Luckmann-u, Jan. Perdan-u, Jos. Schlaffer-ji, Schussnigg-u & Weber-ji, Josipu Terdinu v Ljubljani.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.